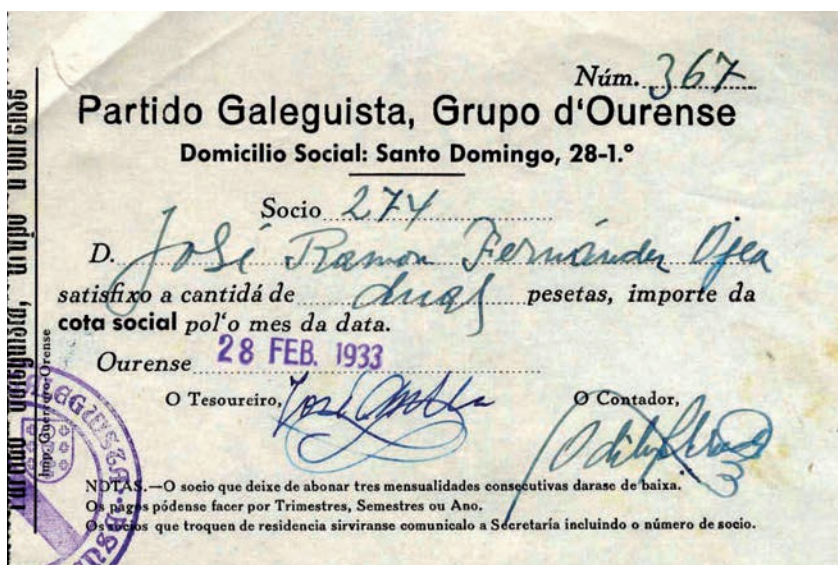

Carta sobre a reconstitución do Partido Galeguista

Ben-Cho-Shey

Cáceres, 6 de Outubro de 1944

Coido que todos estamos conformes en que os encargos representativos do Partido han de recaer, hoxe máis que nunca, en persoas que poidan falar de igual a igual aos delegados dos outros partidos e aos que ninguén lle podía por a menor chata.

Convén asimismo que todos se lembren de que somos demócratas e que polo tanto non se pode admitir o que un señor se erixa por si e ante si en dereitivo do Partido, aunque o houbera sido denantes da guerra, sin contar co asenso dos que nos dirixen co beneplácito de todos nós.

A xente que nistes oito anos non haxa tido unha conducta limpa e nidia como a luz do sol; ós que por unha cousa ou pola outra estiveron en contacto cos anteriores gobernantes ou manexaron negocios ao servizo deles non poden, de ningún xeito, levar agora a nosa voz diante de ninguén. Aos que se atopan neste caso non se lles pode negar a súa boa fé nin o seu galeguismo, pro teñen que se decatar

que iste non é o momento deles e que si denantes foron concelleiros agora terán de limitarse a seren soldados de fila, namentras o Partido non poida deliberar libremente pra xustificar diante del a súa conducta parada.

O partido ten xa os seus representantes i en nome da disciplina que todos debemos gardar non se pode permitir que ninguén legalmente se abroque representacións que non ten, e que tomadas así porque sí, poñen

en grave perigo a seriedade do galeguismo diante dos outros partidos.

Pra ninguén é un segredo que ao triunfar as nosas ideas hase ir a unha revisión das fortunas chamadas da guerra e que se xurgará incluso a actuación das empresas. Polo tanto non podemos dar a nosa representación a aqueles correligionarios nosos que estén comprendidos nistes casos ou que tiveran encargos de responsabilidade nas empresas que figuran nas listas negras dos aliados.

Asi pois estimo que deben vosdes cortar de raíz as intromisións dos que veñan sin seren chamados e facerlles saber que deben obedecer aos que nos representan limitándose a cumprir co que se lles pida, cando diles se precise, e advertíndolles que non deben tomar endexamais o nome do Partido nin facerse pasar por dereitivos dil, para evitar as perxurios que ao galeguismo lle poideran vir de representacións tan pouco aceptadas.

Paréceme inútil o engadir que ao facer estas advertencias non me move rencor algún contra ninguén, porque nono teño; tan soio me impulsa o desexo de evitar que algún poidera chegar a confundir os intereses do galeguismo cos dos galeguistas desaprensivos que podesen estar dispostos a chalanear connosco. A experiencia distes oito anos foi moi doorosa pra que dela non tiremos proveitosos ensiños e non atinemos a distinguir o metal puro do doublé, deixándonos levar de sentimentalismos que nos perxudicarán sen dúbida.

Poidose haber sido un bon galeguista i estar incluso perseguido nos primeiros meses botando logo a perder ises méritos con unha conducta posterior, boa cecais, pro discutible e agora non estamos para que nos discutan nin desconffen de nos sinon para impormos aos mais pola nobleza da nosa executoria. Afortunadamente aínda hai galeguistas que non claudicaron nin se emporcallaron aunque pasasen privacións e istes gozan do respecto incluso dos nosos nemigos, que como somos poucos coñecémonos todos ben ■

LABREGOS do distrito de Villalba

Galiza ten un intre úneco na súa historia pra conquistar a súa liberdade, no orde material e no espiritual. Iste intre preséntaselle o día 28 e Galiza ten que demostrar que quere e que merece esa liberdade; que desexa unha nova vida.

No plebiscisto pro Estatuto de Galiza pergúntasenos a todol-os galegos si queremos que Galiza sexa ceibe, ou pol-o contráreo siga sendo escrava de Castela... Nos temol-a pravo.

Ninguén millor que ti, labrego sofrido, sabe d'as tuas miserias. Ti que te levantas ô mecer, que traballas sempre, que non tes carreteras por dendo dar saída ôs froitos do teu traballo, que tes que comer o mais malo pra MALVENDER o millor, que tes que mandar a filla a servir e o fillo a segar pr-os «maragatos», que non tiveche escolas, que fuche sempre tido pol-os señoritos da vila com'un cibdadán de derradeira categoría, que fuche sempre o punto d-apoio d'un fato de «lambós», parvos, pra maior vergoña q' Linda encima te aldraxaron; escoita:

Galiza paga atualmente ô Estado Central TRES VECES MAIS que o resto de Hespaña, en proporción o seu número de habitantes.

Galiza paga por contribucións territoriales tanto com'as provincias de Badajoz, Segovia, Valladolid, Soria, Castellón, Vizcaya, Alava, Barcelona, Cáceres, Zamora e Navarra XUNTAS, e ten a QUINTA PARTE d-extensión.

As demais rexións do resto de Hespaña, vólvenlles de Madrí pra atencións de servicios do Estado 83 pesetas por cada habitante, e a Galiza soio 22.

Na Hespaña a tributación media das terras cultivadas e de 5'16 por heotárea. En Galiza a mesma tributación sube a 15'78 por heotárea.

En resume: Que Galiza ten que pagar ao ano a Castela, pol-o dereito de comer pan, ademais do prezo do pan, cen millóns de pesetas.

En troque, cando en Valencia se perde a naranxa, ou en Andalucía o aceite, ou na Mancha o viño, os Gobiernos de Madrí apresúranse a socorrelos.

Si en Galiza as xeadas levan os froitos, ou ten tinta o castaño, ou seca o millo, etc. etc. nai-de s-acorda de nos... Temos a mansedume do irlandés e en Madrí soio ôs feros lles fan caso. Teñen a Galiza por unha rexión menor d'idade.

¡LABREGO DESPERTA!

Co Estatuto poderemos, nos mesmos, facer as leis que milloren a nosa vida, e a nosa industria.

Somentes co Estatuto poderemos poñer en pe a nosa terra.

¡LABREGO! Cando un galego desleigado, fillo sin nai, EXTRANXEIRO, s-atreva a decirche que Galiza non pode vivir independente, chámalo pol-o úneco nome que ten, e acórdate qu-ê o fillo do cacique e que quer que sigas sendo o seu escravo.

¡¡VIVA GALIZA CEIBE!!

CELTA · LUGO